

ע"פ 6515 - מוחמד טברי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורורים פליליים
ע"פ 6515/16

לפני:
כבוד השופט י' עמיהת
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופטת י' וילנر

המערער:
מוחמד טברי

נ ג ד

המשיבת:
מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזק תל אביב-
יפו בתיק פ 15-05-016343-016 שניתן ביום 19.07.2016
על ידי כבוד השופט ג' קרא

תאריך הישיבה:
(23.04.2018) ח' באיר התשע"ח

בשם המערער:
עו"ד טל ענער
בשם המשיבת:
עו"ד עדית פרג'ון

פסק דין

השופט י' עמיהת:

1. העורער שבפנינו מופנה בעיקרו כלפי הכרעת הדין של בית משפט קמא, ולפיה הורשע המערער בעבירות של סחיטה באויומים, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה סחיטה באויום שהביא לעשיית מעשה; תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין; ואויומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בתמצית שבתמצית, כתוב האישום והכרעת הדין, מגוללים פרשה של סחיטה באויומים. הורתה של הפרשה בכך שהמערער, קבלן בניין, העסיק את גיסו של המערער, אחד בשם עומר, כקבלאן משנה. בין השניים נתגלו סכוסר, שבבקבוקתו נשען את אתר העבודות, ולאחר מכן, שלח את המערער לאיים על המתлонן, שכתוכזהה מכך שילם

עמוד 1

לעומר ולמערער סך של 12,000 ₪. המתلون, שביקש להחזיר לעצמו את הסכום שנסחט ממנו, מסר בהמשך עבודות בנייה למערער ולעומר, אך מצא את עצמו בסופו של יומם נסחטשוב על ידי המערער ונאלץ לשלם לו סכום של כ-00,42 ₪. בנוסף, נאלץ המתلون לחותם ערבות עבור המערער, לאחר שהלה נעצר בעניין שאינו קשור לאיורים מושא דיווננו, ולשchor רכבים עבור המערער בעלות של אלפי שקלים. כאשר המתلون סרב לשchor רכב עבור המערער, שרט להה את המתلون בפניו בציפורי. מעשי הסחיטה היו מלאוים באויומים מפורשים ומרמזים, ולעתים תוך אלימות, כפי שבאה לידי ביטוי באפיוזת השיטה.

בנוסף הורשע המערער באויומים על שוטר, לאחר שהשוטר סירב לדרישתו להכנס אותו לתא מעצר.

בigin כל אלה נגזר על המערער עונש של 5 שנות מאסר ובנוסף, הופעלו שני מאסרים מותניים במצבר, כך שעונש המאסר בפועל שהושת על המערער הוועמד על 5 שנים ו-11 חודשים.

.2. המערער הלין בפתח ערעורו, שהוגש על ידי הסניגוריה הציבורית, על כך שלא היה מיוצג בבית משפט כאמור.

נאמר בקצרה, כי נדרש מידה של עדות מצח להעלאת הטענה, בהינתן שהמערער בחר שלא להיות מיוצג בבית המשפט המחוזי, על אף מאיצים רבים שנעשו כדי שיסכים להיות מיוצג על ידי הסניגוריה הציבורית. אלא שהמערער, באופן מכוון ומגמת "טרפֶד" שוב ושוב את נושא הייצוג, והסתכסך עם שלושה סניגורים שונים לו על ידי הסניגוריה הציבורית, למרות הפטורות חוזרות ונשנות של בית משפט קמא. ניכר היה שהמערער, בהתנהלותו המינימלית, ניסה לעכב את התקדמות המשפט, ולא לモתר לחזור ולהזכיר כי "לעתים אין מנוס מניהול תקיף של ההליך נוכח 'תרגילים' של בעלי דין אשר מנסים, משיקולים ומאיןטרסים שונים, לתקוע מקלות בגלגלי ההליך השיפוטי [...] תפקידנו-שלנו כערצת ערעור הוא ליתן גיבוי לשופט הערכאה הדונית אשר עושה שימוש מושכל בארגז הכלים' שהמחוקק העמיד לרשותו על מנת לאחוז ברسن המשפט" (ע"פ 106/17 פלונים נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (30.1.2018)).

גם בערעור שבפנינו ביקשה הסניגוריה הציבורית להשחרר מיציג. לאור ההיסטוריה הארוכה ביחסים של המערער עם סניגורים שונים לו על ידי הסניגוריה הציבורית, מצאנו להיעתר לבקשה, בכפוף לכך שעניינו שהוגשו על ידי הסניגוריה הציבורית יושמו את בית המשפט.

במהלך הדיון הבבரנו למערער כי ניתנת לו הזדמנות לטעון לגופו של ערעור. המערער התמקד תחילת בטענה לחוסר יציג בבית משפט קמא וטען כי הוא מבקש להיות מיציג גם בפנינו. אך בהמשך, החל המערער לטעון בעצמו לגופו של ערעור, ואימת בפנינו את התרשםותו של בית המשפט קמא ולפיה הוא "אינו נופל בפקחותו ובשליטתו במהלך המשפט וביחסותו עם חומריה החקירה מכל עורך דין שהוא נוטל לידי את רשות המשפט מטעמו".

קיצורו של דבר, שהמערער גرم במכoon לכך שלא היה מיוצג בבית המשפט המחוזי ולא בדיון שבפנינו, אך בשורה התחתונה, הגנתו לא נפגעה עקב כך, ומכל מקום, אין לו אלא להלן על עצמו בהקשר זה.

.3. לגופו של ערעור, אקדמי ואומר כי לא מצאנו ממש בערעור, ומשכך, נקצר בדברים.

הערעור נسب על ממצאי עובדה ומהימנות מובהקים, שאין דרך של ערכאת הערעור להתערב בהם. בית המשפט מצא את המתלון מהימן, ומנגד, לא רכש אמון לגורסאותיו המסתפקות של המערערulum בינם נתפס, כפי שפורט בהכרעת הדין. בית המשפט המחויז מצא כמהימנה גם את עדותו של השוטר, שהסביר כי מתוקף תפקידו הוא אינו מתרגש מאיומים שמופנים לעברו מעת לעת מצד האוכלוסייה עמה הוא בא ב מגע יומי-יומי. אלא שבמקרה דנן, טוון הדברים וחזרתו של המערער על האיומים למטרות שניתנה לו האפשרות לחזור בו מהדברים, הביאו לכך שהשוטר לא עבר על כך בשתייה והגיש תלונה על האיומים שהפנה המערער לעברו.

.4. חיזוק וסיווע לגרסתו של המתלון ניתן למצאו בכך, שהמתלון הגיע למשטרת בזמן אמת 11 תלונות, אשר משומם מה לא טופלו (כולל אירוע התקיפה במהלךו של המתלון שרט המערער את המתלון, שריטה שעקבותיה נראו בתצלום שצולם בתחנת המשטרת מחדש לאחר מכן, כאשר המתלון הגיע להגיש תלונה נוספת). בנוסף, פנה המתלון בזמן אמת לחברת השכרת הרכב ולקב"ט של החברה כדי שיחלצו את הרכבים מידיו המערער.

.5. גרסתו של המערער לא הייתה הגיונית. המתלון הוא קבלן בניין מנוסה, בעודו של מערער, אשר ריצה כ- 15 שנים מאחריו סורג ובריח, אין כל ניסיון לעבודות בנייה. מכאן, שקשה להלום כי המערער הצטרף כ"שותף" לעבודות הבניה של הקבלן. כפי שפרט בית המשפט בהכרעת דין, חלוקת הכספיים והרווחים מעבודות הבניה בין המתלון לבין המערער אינם מתישבים עם שותפות או יחסי חברות, אלא עם גביית כספים בסחיטה.

.6. בשיחה שהוקלטה בין המערער לבין השוטר הרשקוביץ (ת/14) שלא ידעת המערער, ניתן למצוא ראשית הodia של המערער לגבי אירוע השירות, בהסבירו שהוא אכן נעשה "בטעות" מבלי שהתקoon לפגוע במתלון. באותו שיחה אף אישר המערער כי "אנילקח ממנו...כסף שלא, בוא נגד שלא הייתי צריך לקחת...(אבל) לא בסחיטה" בית משפט קמא ראה גם בהתבטאות זו ראשית הodia מצד המערער.

בקשר זה אזכיר, כי בערעור שבפנינו טען המערער בתוקף כי האמור בתמליל ההקלטה אינם נכון. שמעתי אפוא במו אוזני את ההקלטה, והדברים אכן נאמרו שם (ת/14 עמוד 2 שורה 15).

.7. העונש שהושת על המערער אכן אינו קל. עם זאת, וכי שצין בית משפט קמא בדין, המערער נהג בצדקה כוחנית וככלולית ויש לו עבר פלילי מרשים ביותר, כולל עבירות סמיים, רכוש, נשק ואלימות (21 הרשעות). המערער ריצה עונשי מאסר ממושכים, זמן קצר לפניו ביצוע העבירות מושא הערעור שבפנינו, השוחרר ממאסר של 56 חודשים. נוכח עברו הפלילי הכבד של המערער, איינו רואים מקום לחזור ממנו לפיו אין דרך של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש אלא במקרים חריגים שהמקרה שבפנינו אינו נמנה עליהם.

.8. אשר על כן, הערעור נדחה על כל חלקיו.

ניתן היום, י"א באיר התשע"ח (26.4.2018).

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

